

Arrest

nr. 66 920 van 20 september 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Myanmarse nationaliteit te zijn, op 25 maart 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 14 februari 2011 tot weigering van onbeperkt verblijf, aan verzoekende partij ter kennis gebracht op 24 februari 2011.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 mei 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 mei 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat V. NAAM *loco* advocaat R. BELDERBOSCH en van advocaat V. NAAM, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt :

“Gelieve betrokkene in kennis te stellen van het feit dat zijn/haar aanvraag om gemachtigd te worden tot een verblijf zonder beperkingen (B-kaart) ingediend op 30/11/2009 wordt verworpen om de volgende reden(en):

De aanvraag ging liet vergezeld van een kopie van het internationaal erkend paspoort of een gelijkgestelde reistitel, noch van een kopie van de nationale identiteitskaart, noch van een geldige motivering die toelaat betrokkene vrij te stellen van deze voorwaarde op grond van art. 9bis, §1 van de wet van 15.12.1980, gewijzigd door art 4 van de wet van 15.09.2006. Zijn asielaanvraag werd reeds afgesloten waardoor hij niet langer vrijgesteld is van de verplichting om over een geldig identiteitsdocument te beschikken.

Betrokkene legt volgende documenten voor als bewijs van zijn identiteit: 'citizen scrutiny card' met notariële vertaling in het Engels, een 'true copy of birth' met notariële vertaling in het Engels, een family member list' met notariële vertaling in het Engels, zijn rijbewijs, een studentenkaart en een lidkaart van de Shan-minderheid. De documenten kunnen niet op hun authenticiteit worden gecontroleerd. Geen enkel van deze stukken heeft een legalisatie of apostille.

Deze documenten kunnen niet aanvaard worden als geldig identiteitsdocument gezien de omzendbrief van 21.06.2007 (punt IIC 1-b) stelt dat het voorgelegde identiteitsdocument een internationaal erkend paspoort of een gelijkwaardige reistitel of een identiteitskaart dient te zijn.

Rekening houdende met het feit dat zijn identiteit nog niet met zekerheid kon worden vastgesteld, wordt het daarom niet opport jun geacht om hem een machtiging tot onbeperkt verblijf in het Rijk te verlenen."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker het volgende aan :

"Eerste en enige middel:

Schending van de wet, m.n. schending van de inhoudelijke beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald schending van het zorgvuldigheidsbeginsel.

De bestreden beslissing wordt enkel gemotiveerd door de overweging:

(...)

Verzoeker laat tegen deze motivering gelden dat de "citizen scrutiny card", met notariële vertaling in het Engels, een nationale identiteitskaart is van Myanmar.

Een nationale identiteitskaart wordt uiteraard niet gelegaliseerd.

De aanvraag om machtiging tot onbeperkt verblijf van verzoeker ging dus wel degelijk vergezeld van het voorgelegde identiteitsdocument, zoals vereist door de omzendbrief van 21.06.2007.

Verzoeker voegt nogmaals kopie van deze documenten bij als stukken 2 en 3.

De Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid heeft dit element over het hoofd gezien bij de behandeling van het dossier en heeft aldus duidelijk het zorgvuldigheidsbeginsel geschonden."

2.2. De zorgvuldigheidsplicht bij de feitenvinding vereist dat het bestuur slechts na een behoorlijk onderzoek van de zaak en met kennis van alle relevante gegevens een beslissing mag nemen (RvS 23 februari 2004, nr.128.424).

2.3. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de door verzoeker bijgevoegde documenten, zoals opgesomd in de bestreden beslissing, niet kunnen worden aanvaard als geldig identiteitsdocument gezien de omzendbrief van 21 juni 2007 stelt dat het voorgelegde identiteitsdocument een internationaal erkend paspoort of een gelijkwaardige reistitel of identiteitskaart dient te zijn enerzijds, en dat de door verzoeker bijgebrachte stukken niet voorzien zijn van een legalisatie of apostille, zodat zijn identiteit niet met zekerheid kon worden vastgesteld.

2.4. Verzoeker betwist niet dat zijn aanvraag moet vergezeld gaan van een kopie van het internationaal gekend paspoort of een gelijkgestelde reistitel, een kopie van de nationale identiteitskaart of van een geldige motivering die toelaat hem vrij te stellen van deze voorwaarde, noch dat zijn asielaanvraag werd afgesloten waardoor hij niet langer is vrijgesteld van de verplichting om over een geldig identiteitsdocument te beschikken. Hij voert echter in wezen aan dat de citizen scrutiny card die hij voorlegde een nationale identiteitskaart is van Myanmar die niet moet worden gelegaliseerd. Daarbij moet nog worden gewezen op het feit dat hij zich niet verzet tegen de beoordeling van de overige in de bestreden beslissing opgesomde documenten.

2.5. De bewijslast voor het voldaan zijn aan de vereiste te beschikken over een identiteitsdocument in de zin van de voormelde bepaling, ligt bij de verzoeker. De Raad kan thans niet anders dan vaststellen dat verzoeker wel poneert, doch op geen enkele wijze aantoont dat de citizen scrutiny card die hij samen met een notariële vertaling in het Engels bij zijn aanvraag voegde en thans opnieuw bijbrengt samen met zijn verzoekschrift, wel degelijk een nationale identiteitskaart is. Hij maakt dan ook niet aannemelijk dat de verwerende partij ten onrechte, en in strijd met de stukken van het administratief dossier en het zorgvuldigheidsbeginsel, zou hebben besloten dat de aanvraag niet vergezeld ging van een kopie van het internationaal erkend paspoort of een gelijkgestelde reistitel, noch van een kopie van de nationale identiteitskaart, en dat verzoekers identiteit niet met zekerheid kon worden vastgesteld. Het middel is niet gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig september tweeduizend en elf door:

mevr. A. WIJNANTS, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS